

Dost Dedigin

— ebru çimen · 08 Kasım 2017

Dost dediğin

Tesadüfî bir karşılaşmayla
başlar:
dost dediğin.

tanıdıkça
alışırsın; seversin.
Önce arkadaşın olur.
sonra yoldaşın
yıllarca süregelen
dost dediğin.

Bir parça ekmek
Dahi de olsa içine sinmez
verirsin.
Dost dediğine

arar sorarsın
Zora düştüğünde.
bir telefon kadar yakındır.
koşar hemen imdadına.

Anlatırsın sırlarını.
Her derde devadır.
dost dediğin
senin yanındadır
iyi günde kötü günde.

Gözlerinin içi güler
onu gördüğünde.
özlersin görmediğinde
uzakta da olsa düşünürsün.
şimdi ne yapıyor diye.

yeri ayırır !
herkesten
başkadır
senin gözünde,
Dostum dediğinde.
Hatırlarsın bir sohbet esnasında
doğum gününü de kutlarsın
Dost deyip dost bildiğini de

unutulmaz mevsimler
geçse de.
ömür bitse de
adı kalır hafızanda
dost dediğinde ...

Ebru Çimen